

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13616/2025
06.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миша Петровски, адвокат из ..., против туженог Зорана Тошића из ..., чији је пуномоћник Иван Симић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 2271/25 од 29.05.2025. године, у седници одржаној дана 06.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 2271/25 од 29.05.2025. године и то става другог и дела става трећег изреке којим је одбијен предлог тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 472/23 од 30.12.2024. године, ставом првим изреке, није дозвољено проширење тужбе на АА, као новоозначеног туженог учињено поднеском тужиље од 12.10.2023. године. Ставом трећим изреке је делимично усвојен предлог за одређивање привремене мере, па је туженом забрањено отуђење, оптерећење и друго располагање са 1/2 идеалних делова локала бр. 2 у приземљу, површине 44м² и гаражног места 1 на нивоу -1, површине 14,50м² који се налазе у стамбено-пословном објекту у ... у ул. ... бр. ...-... на грађевинској парцели ... формираној од кат. парцела .../... и .../... КО ..., док је у преосталом делу којим је тражено да се туженом забрани располагање спорним локалом и гаражним местом у целисти, предлог за одређивање привремене мере одбијен, као неоснован. Ставом четвртим изреке, усвојен је предлог за одређивање привремене мере па је наложено Централном регистру хартија од вредности да упише забрану отуђења и оптерећења хартија 1/2 од вредности – 3.277 акција емитента „...“ а.д. партија ..., стечених 2009. године у власништву туженог, које су предмет потраживања тужиље и да упише забрану извршном дужнику да користи право гласа из акција и располаже њиме, док је у преосталом делу, којим је тражено да се упише забрана отуђења и оптерећења

хартује од вредности и забрана извршном дужнику да користи право гласа из акција и располаже њиме у целости (тј. преко 1/2) предлог за одређивање привремене мере одбијен, као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован предлог за одређивање привремене мере, којим је тражено да се тужени обавезе да сваког 1. до 5. у месецу на рачун тужиле уплати половину износа закупнине што чини 850,00 евра у динарској противвредности на дан уплате, који прима од предузетника ВВ на име Уговора о закупу пословног простора, и то локала број 2, у приземљу, површине 44м², у стамбено-пословном објекту у ул. ... -... у ...; да се тужени обавезе да тужили одмах преда на чување кључеве од наведеног локала, стеченог на основу Уговора о купопродаји непокретности од 22.07.2004. године, са Анексом Уговора о купопродаји непокретности од 27.12.2004. године; да се наложи организацији за принудну наплату да сва новчана средства са рачуна туженог код „... банке“ а.д. Београд, „... банке“, „... банке“, ближе описаних у том ставу изреке решења и свих других рачуна туженог код пословних банака пренесе у депозит јавног извршитеља Исидоре Ранковић; да се туженом наложи да износ од 135.000,00 евра у готовом новцу положи у судски депозит; да се туженом наложи да тужили преда на чување ... тип ..., рег. ознака, број шасије ..., број мотора, произведен 2013. године, као и да се туженом наложи да без одлагања преда на чување тужили драгоцености, и то: сат марке ..., два прстена заједно са бурмом, две брезлетне наруквице, златну огрлицу у комплекту са наушницама и наруквицом и златни привезак у облику лава. Ставом шестим изреке, одбачена је привремена мера у делу у коме је тражена забрана отуђења и оптерећења моторног возила марке ... тип ..., рег. ознака, ближе описаног у ставу петом изреке, као и у делу у коме је тражено да се наложи ББ да тужили преда на чување предметно возило.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 2271/25 од 29.05.2025. године, у ставу другом изреке, одбачена је као неблаговремена жалба тужиле изјављена против одлуке из става првог изреке, трећег и четвртог изреке - у делу којим је одбијен предлог тужиле, као и ставова петог и шестог изреке првостепеног решења. У ставу трећем изреке, одбијени су предлози парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Против одлуке из става другог изреке, као и дела става трећег изреке, који се односи на тужилу, тужила је изјавила благовремену ревизију са позивом на одредбе члана 403 – 420. Закона о парничном поступку. У одговору на ревизију, тужени је оспорио ревизијске наводе тужиле, а трошкове поводом састава одговора на ревизију је тражио и определио.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са одредбом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – др. закон), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом другим истог члана прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом трећим наведеног члана

прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари, док је ставом четвртим прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена, а ставом петим да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка. Ставом шестим прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

У конкретном случају тужила је изјавила ревизију против другостепеног решења у делу у ком је одбачена жалба тужиле изјављена против првостепеног решења у делу којим није дозвољено проширење тужбе на ББ као новоозначеног туженог, као и у делу у којем је одбијен и одбачен предлог тужиле за одређивање привремене мере, како је ближе описано у ставу првом изреке овог решења. Из наведеног произилази да се ревизијом побија другостепено решење суда којим се не окончава поступак, а не ради се ни о решењу против ког је ревизија увек дозвољена у смислу напред цитираних одредби чл. 420. став 3, 4 и 5. Закона о парничном поступку.

Такође, Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Стога, ревизија изјављена против одлуке из става трећег изреке другостепеног решења у делу у којем је одбијен предлог тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка, није дозвољена по члану 28. став 2. ЗПП, с обзиром да се трошкови не узимају у обзир приликом опредељења вредности предмета спора. Осим тога, имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиле изјављена против ове врсте одлуке - којом је одлучено о тражењу које се не узима у обзир приликом опредељења вредности спора, такође није дозвољена.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова у вези са поднетим одговором на ревизију као у ставу другом изреке ове одлуке јер се не ради о потребним трошковима у смислу члана 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић